



سوره نور مدنی است و آن شصت
وچهار آیت و نه رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ لِيُبَيِّنَ
لَكُمْ تَدَارُكُونَ ①

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَأْخُذْ بَعِيثًا رَّافِقًا فِي دِينِ اللَّهِ إِنَّكُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْسَ هَذَا عَدَايَهُمَا طَائِفَةٌ
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ②

الزَّانِي لَا يَبْتَغِي الزَّانِيَةَ أَوْ الْمُشْرِكُ لَا يُبْتَغِي
الْإِثْمَ أَوْ الْمُشْرِكُ وَخَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ③

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْبَعْضَ بِالَّذِينَ يَأْتُوا بِالْبَعْثِ شُهَدَاءُ
فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ④

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

این سوره ایست که فروفرستادیم آنرا
و فرض ساختیم آنرا و فرود آوردیم در آن
آیات روشن بود که شما پند گیرید (۱) .

زن زنا کننده و مرد زنا کننده پس بزنی
هریکی را از ایشان صد دُره (شلاق) و باید
که درنگیرد شمارا شفقت برایشان
درجاری کردن شرع خدا اگر ایمان آورده
اید بخدا و روز آخر و باید که حاضر
شوند بعقوبت ایشان جماعتی از
مسلمانان (۲) .

مرد زنا کننده نکاح نمی کند مگر زن زنا
کننده یا شرك آورنده را وزن زنا کننده
را بزنی نمی گیرد مگر مرد زناکننده یا
شرك آورنده و حرام ساخته شده نکاح زانیه
بر مسلمانان^(۱) (۳) .

آنان که تهمت زنا می زنند زنان
پرهیزکار را باز نمی آورند چهار گواه بزنی
ایشان را هشتاد دُره (شلاق) و قبول مکنید
گواهی ایشان را هیچ گاه و این جماعت
ایشانند فاسق (۴) .

مگر آنانکه توبه کردند بعد ازین و بصلاح

(۱) مترجم گوید ازین آیت معلوم شد که زانیه مقرّه به زنا را نکاح توان کرد و همین
است مذهب أحمد و تاویل آیت نزد ابی حنیفه و شافعی آنست که حرام کرده شد
شرك وزنا بر مسلمانان یا گویند خاص است بقومی یا گویند منسوخ است .

عَفُورًا رَجِيمًا ۵

آوردند کارِ خود را پس هرآئینه خدا
آمرزندهٔ مهربان است (۵) .

وآنانکه تهمت زنا می‌زنند زنانِ خود را
و نباشد ایشان را گواهان مگر نفس
خویشان پس گواهی یکی از ایشان ست
چهار بار شهادت که بخدا هرآئینه وی
از راست گویان ست (۶) .

و گواهی پنجم (این صفت) که لعنت خدا
بر او باد اگر از دروغ گویان باشد (۷) .

و باز می‌گرداند از آن زن عقوبت را آنکه
گواهی دهد چهار بار که سوگند بخدا
هرآئینه وی (شوهر) از دروغ گویان ست
(۸) .

(و گواهی دهد) پنجم بار (با این صفت)
که خشم خدا باد برین زن اگر شوهر
از راست گویان باشد (۹) .

و اگر نمی‌بود فضل خدا بر شما و رحمت
او و آنکه خداتوبه پذیرندهٔ با حکمت ست
چه چیزها که نمی‌شد (۱۰) (۱) .

هرآئینه آنانکه آوردند تهمت را جماعتی
اند از شما مپندارید این تهمت را بد
در حق خویش بلکه آن بهترست برای
شما هرکسی را از ایشان چیزی ست که

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا
أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۶

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۷

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابُ إِنْ شَهِدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۸

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۹

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۱۰

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُم
بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَلْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ

(۱) مترجم گوید در غزوهٔ بنی مصطلق حضرت عائشه متهم شده و منافقان در اشاعت
بدنامی سعی کردند جماعتی اظهار براءت نمودند و جماعتی توقف نمودند
خدای تعالی براءت صدیقه نازل ساخت و ذم منافقان و مدح براءت کنندگان
و تهدید توقف کنندگان فرمود .

حاصل کرد از معصیت و آنکه دامن زدن
تهمت را از ایشان اوراست عذاب بزرگ^(۱)

(۱۱) .

چرا نه شد که چون شنیدید آن را گمان
می کردند مردان مسلمان و زنان مسلمان
در حق خویش نیکی را و می گفتند این
افترائیست ظاهر (۱۲) .

چرا نیاورند بر این سخن چهار گواه پس
چون نیاورند گواهان را پس آن جماعت
نزد خدا ایشانند دروغ گو (۱۳) .

و اگر نمی بود فضل خدا بر شما و رحمت
او در دنیا و آخرت هر آینه میرسید شما
در آنچه که سخن می گفتید درباره آن
عذاب بزرگ (۱۴) .

چون فرامی گرفتید آن را بزبانهای خویش
و می گفتید بدهان های خویش سخنی که
نه بود شمارا بحقیقت آن دانش و
می پنداشتید آن را آسان و او نزد خدا بزرگ
بود^(۲) (۱۵) .

و چنان شد که چون شنیدید آن را می گفتید
نیست مارا که بزبان آریم این سخن را
بپاکی یاد می کنیم ترا خدایا این سخن
افترائیست بزرگ (۱۶) .

پند می دهد شمارا خدا تا باز عمل نیارید

وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱﴾

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا
وَقَالُوا هَذَا أَفْكٌ مِّمَّنْ ۗ ﴿۱۲﴾

لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالْبَيِّنَاتِ
فَآلَمِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۳﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسْتُمْ فِي
مَا أَقْسَمْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۴﴾

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ يَا لَوْ أَنَّهُمْ تَأَلَّسَ لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ
هَذَا بَهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۶﴾

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾

(۱) یعنی عبدالله بن ابی منافق .

(۲) یعنی جمعی که می گفتند فلان و فلان چنین میگویند و ما ندیده ایم و تحقیق
نمی دانیم .

ماننداین هرگز اگر مسلمان هستید (۱۷).
 و بیان می کند خدا برای شما آیات را
 و خدا دانای با حکمت ست (۱۸).

هر آئینه آنان که دوست می دارند که منتشر
 شود بدکاری در میان مسلمانان ایشان
 راست عقوبت دردناک در دنیا و آخرت
 و خدای داند و شما نمی دانید (۱۹).

و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت
 او و آنکه خدا بخشندهٔ مهربانست (چه
 چیزها که نمی شد) (۲۰).

ای مسلمانان از بی گامهای شیطان مروید
 و هر که پیروی گامهای شیطان کند پس
 هر آئینه وی امری کند به بی حیائی و کار
 ناپسندیده و اگر نبودی فضل خدا بر شما و
 رحمت او پاک نه شدی از شما هیچ کس
 هرگز ولیکن خدا پاک می سازد
 هر کرا خواهد و خدا شنوا داناست (۲۱).

و باید که سوگند نخورند صاحبان فضل
 و وسعت از شما بر آنکه چیزی ندهند
 خویشاوندان و بینوایان و مهاجرین را
 در راه خدا و باید که عفو کنند و در گذرند
 آیا دوست نمی دارید که بیامزد خدا
 شمارا و خدا آمرزندهٔ مهربان است^(۱)
 . (۲۲)

هر آئینه آنان که تهمت زنا میزنند زنان پاک

وَيَبِّئُنَّ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِي وَأَلَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿۱۸﴾

لَئِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ زَوَّجُكُمْ ﴿۲۰﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَاتَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ
 الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَلَيْهِ ﴿۲۱﴾

وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَتَسَعَةً أَنْ تُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْعَثُوا أَوْلِيَاءَ صَوَابًا
 أَلَا تَعْلَمُونَ أَنْ يُعْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَرُدُّونَ الْمُحْسِنَاتِ

(۱) درین تعریض است بابو بکر صدیق چون قسم خورده بود که مسطح را هیچ
 ندهد و وی یکی از دشمنان دهنندگان بود .

الْفُجُورَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَمُنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۳۱﴾

يَوْمَ تَمُوتُ عَنِيمٌ أَلْسِنَهُمْ وَأُنْبِيَهُمْ وَأَصْوَابُهُمْ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾

يَوْمَ يَنْفُذُ يَوْفِيهِمْ اللَّهُ رِيْبَهُمْ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْبَيِّنُ ﴿۳۳﴾

الْحَيِّثُ الْمَجِيئِينَ وَالْحَيِّثُ الْخَائِبُونَ وَالْحَيِّثُ الْمَكْتَبُونَ
وَالْحَيِّثُ الْمَكْتَبُونَ أُولَئِكَ مُبَرَّحُونَ وَمَأْقِلُونَ ﴿۳۴﴾
لَهُمْ مَعْرِفَةٌ ذُرِّيَّتِهِمْ ﴿۳۵﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَاتُكَلِّمُوا أَبْوَابَهُمْ يَقُولُونَ كَمَا لَبِثُوا
وَسَلِّمُوا إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذْ لَمْ يَكُن لَكُمْ أَعْلَامُ تَدْرِكُونَ ﴿۳۶﴾

فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَلَنْ يُقِيلَ
لَكُمْ أَنْ جِعُوا فَأَرْجِعُوا إِلَىٰ أُولَئِكَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا أَبْوَاعَهُمْ وسَلْوَتَهُمْ فِيهَا مِمَّا لَكُمْ
وَاللَّهُ بِعَمَلِكُمْ بَاتِبُونَ وَمَأْتِكُمْ مَوْنٌ ﴿۳۸﴾

دامن بیخبر مسلمان را لعنت کرده شدند
دردنیا و آخرت و ایشان راست عذاب
بزرگ (۲۳) .

روزیکه گواهی دهندبرایشان زبانهای
ایشان و دست های ایشان وپاهای ایشان
بآنچه می کردند (۲۴) .

آن روز بتمام رساند بایشان خدای تعالی
جزای بانصاف ایشان را وبدانند که خدا
اوست ثابت ظاهر (۲۵) .

زنانِ ناپاک لائق اند بمردان ناپاک ومردانِ
ناپاک لائق اند بزنانِ ناپاک وزنان پاک لائق
اند بمردانِ پاک ومردانِ پاک لائق اند
بزنانِ پاک، این جماعت بری اند ازآنچه
مردم می گویند ایشان راست آموزش
وروزی نیکو (۲۶) .

ای مسلمانان درمیائید بخانه هائی غیر
خانه های خویش تاآنکه اجازه طلبید
وسلام کنید براهل آن این بهترست شمارا
بُودکه پندپذیرشوید (۲۷) .

پس اگریابید درآنجا هیچ کس را
درمیائید آنجا تاآنکه اجازه داده
شودشماراواگر بشما گفته شود که باز
گردید پس بازگردید آن پاک ترست شمارا
وخدا بآنچه می کنید داناست (۲۸) .

نیست بر شما گناهی درآنکه درآئید
بخانه های که مسکن کسی نیست
درآنجامنفعتی باشد شمارا^(۱) وخدا

(۱) یعنی رباط و وقف .

می‌داند آنچه آشکار می‌کنید و آنچه پوشیده می‌دارید (۲۹) .

بگو بمردان مسلمان که بپوشند چشم های خود را و نگاه دارند شرمگاه های خود را این پاکیزه ترست ایشان را هر آئینه خدا خبردارست بآنچه می‌کنند (۳۰) .

و بگو زنان مسلمان را که بپوشند چشم خود را و نگاه دارند شرمگاه خود را و آشکارانه کنند آرایش خود را^(۱) مگر آنچه ظاهر است از آن مواضع و باید که فروگذارند چادر های خود را برگریبانهای خود و نه نمایند آرایش خود را مگر بشوهران خویش یا پدران خویش یا پدران شوهران خویش یا پسران خویش یا پسران شوهران خویش یا برادران خویش یا پسران خواهران خویش یا زنان خویش یا آنچه مالک او شده است دستهای ایشان (یعنی غلامان) یا پیروانی که صاحب شهوت نباشند از مردان یا طفلانی که هنوز مطلع نشده اند بر شرمگاه های زنان و نزنند زمین را بپای خویش تا دانسته شود آنچه پنهان می‌کنند از زیور خویش و رجوع کنید بسوی خدا همه ای مسلمانان بُوَدَکَه رستگار شوید^(۲) (۳۱) .

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ أَبْصَارَهُمْ وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذَلِكَ
أَكْبَرُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ خَيْرًا يَا صَابِرِينَ ﴿۲۹﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
وَأَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ إِذَا ظَهَرْنَ عَلَيْهِنَّ الْحُرْمُ عَلَىٰ مُجْرَهِنَّ أَلَىٰ
أَبْنَائِهِنَّ وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أُولَٰئِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ بَنَاتِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ مَالِكَاتِهِنَّ أَوْ مَالِكَاتِ
أَبْنَائِهِنَّ أَوْ مَالِكَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِ
أَبْنَائِهِنَّ أُولَٰئِكَ مِنَ الرِّجَالِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَذَبُوا
عَنْ زِينَتِهِمْ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَذَبُوا عَنْ زِينَتِهِمْ
لَا يَحْفَظُونَ عَنَّا

الْمُؤْمِنُونَ لَكُمْ نَجَاتٌ ﴿۳۱﴾

(۱) یعنی مواضع زیور .

(۲) حاصل این آیت آنست که از مواضع زینت وجه و کفین و سر و گردن و عضد و ذراع =

وینکاح دهد زن بی شوهر (مردان بی زن آزاد مسلمان را) از قوم خویش و شایستگان راز غلامان خویش و کنیزان خویش اگر فقیر باشند توانگر کند ایشان را خدا از فضل خود و خدا بسیار دهنده داناست (۳۲) .

و باید که بر پاکدامنی مقید باشند آنانکه نمی یابند اسباب نکاح تا آنکه توانگر کند ایشان را خدا از فضل خویش و آنانکه می طلبند مکاتب راز غلامانی که مالک آن شده است دست های شما پس مکاتب کنید آنها را اگر بدانید در ایشان شائستگی و بدهید مکاتبان را از مال خدا که بشما ارزانی داشته است و اجبار مکنید کنیزگان خود را برزنا اگر ایشان پرهیزگاری خواهند تا بدست آرید متاع زندگانی دنیا و هر که اجبار کند ایشان را پس هر آینه خدا (آن کنیزگان را) بعد اجبار کردن برایشان آمرزنده مهربان است . (۳۳)

و هر آینه فرود آوریم بسوی شما آیت های روشن را و مثالی از حال آنانکه گذشتند پیش از شما و پندی برای پرهیزگاران (۳۴) .

خدا نور آسمانها و زمین ست مثالی نوری (در قلب مسلمانان) مانند طاقی

وَاللَّهُ الْوَالِي وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكَيْدَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُواهُمْ
إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَوْتَوْهُم مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
تَكُونُوا قَتِيلِينَ كَمَا كَانُوا قَتِيلِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۳﴾

وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكَيْدَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُواهُمْ
إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَوْتَوْهُم مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
تَكُونُوا قَتِيلِينَ كَمَا كَانُوا قَتِيلِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۳﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ وَمَلَائِكَتِنَا إِلَىٰ طَارِقٍ
فَتَكُونُوا مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۴﴾

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ كَوْكَبٍ مَّضْمُورٍ فِيهَا

مَصَابَهُ الْيَصْبَاحُ فِي زُجَاجَةِ الرَّجَاجَةِ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
 دَرِيٌّ يُؤَدُّ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْيَاقَةَ
 وَلَا عَرَبِيَّةَ يَكَادُ زَيْتُهَا يَبْقَى وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نَوَّالٌ يُؤَدُّ
 يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَقْرُبُ اللَّهُ الرِّمَالُ لِلنَّاسِ
 وَاللَّهُ مُخْلِ شَيْءٍ عَلَيْهِ ﴿٣٥﴾

فِي مَبُوتِ لَيْلٍ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعُ وَيَذْكُرُهَا السَّمَاءُ يَسْجُدُ لَهَا فِيهَا
 بِالْقُدُورِ وَالْإِصْبَالِ ﴿٣٦﴾

رَجَالٌ لَا تُلْمُهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
 وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَعَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
 وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

يَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَاعْمَلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ بِرِزْقِهِ

که در آن چراغی ست^(۱) آن چراغ
 در شیشه ای ست^(۲) آن شیشه گویاستاره
 درخشنده ای ست که افروخته می شود
 از روغن درختی بابرکت که عبارت
 از درخت زیتونی ست نه بسمت مشرق
 رویدونه بجانب مغرب نزدیک است که
 روغن وی روشنی بدهد اگرچه نرسیده
 باشدش آتشی، روشنی بر روشنی ست
 راه می نماید خدا به نور خود هر کرا
 خواهد و بیان می فرماید خدا مثالها برای
 مردمان و خدا بهر چیز داناست^(۳) (۳۵).

درخانه های که دستوری داده است خدا
 که بلند کرده شود آن راویاد کرده شود
 آنجانام او بپاکی، یاد می کنند خدا را
 آنجاصبح وشام (۳۶).

مردانیکه باز ندارد ایشان را تجارت ونه
 خرید و فروش از یاد خدا و برپاداشتن
 نماز و دادن زکوة، می ترسند از آن روز
 که مضطرب شوند در آن دل ها و دیده ها
 (۳۷).

تاجزادهد ایشان را خدا بعبوض بهترین
 آنچه کردند و زیاده دهد ایشان را خدا

(۱) یعنی فتیله روشن ست .

(۲) یعنی درقندیل ست .

(۳) حاصل این مثل تشبیه نوری است که بسبب مواظبت بر طهارت و عبادت در دل مسلمانان حاصل می شود بنور چراغ که در غایت درخشنده گی باشد و بجهت اشعار بآن مواظبت می فرماید .

مَنْ يَتَّخِذْ بَعْضُنَا حِسَابًا ⑤

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَافِيًا إِذْ أَجَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ سِيبًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ
فَوَقَّهٖ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑥

أَوْ كظلماتٍ في بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَفْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ
يُرْاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ⑦

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالظَّيْرِ
صَفَاتٍ كُلِّ قَدٍّ عَلِيمٌ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ⑧

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ⑨

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ بُرِّئَ سَخَابَاتِهِمْ يُؤْتُونَ بَيْنَهُ لَمْ يَجْعَلْهُ رُكَاةً قَاتَرَى

از فضل خویش و خداروزی می دهد
هر کرا خواهد بی شمار (۳۸) .

و آنانکه کافر شدند اعمال ایشان مانند
سرایست بمیدانی هموار می پنداردش
تشنه آبی تا وقتیکه چون بیاید نزدیک آن
نیابدش چیزی و یابد خدارا نزد آن پس
تمام رسانید به وی حساب و ی را و خدا
زودگیرنده حساب است (۱) (۳۹) .

یا مانند تاریکی ها در دریائی عمیق
می پوشد این بحر را موج از بالای آن موج
دیگر از بالای آن ابر تاریکی هاست بعض
آن بالای بعض دیگر چون بیرون آرد
دست خود نزدیک نیست که ببیندش
و هر که نداد او را خدارو شنی پس نیست
اورا هیچ روشنی (۲) (۴۰) .

آیا ندیدی که به پاکی یادمی کند خدارا
هر که در آسمانها و زمین ست و مرغان بال
گشاده هریکی دانسته است خدا دعای
اورا و تسبیح اورا و خداداناست بآنچه
می کنند (۴۱) .

و خداراست پادشاهی آسمانها و زمین
و بسوی خداست بازگشت (۴۲) .

آیا ندیدی که خدا روان می کند ابررا

(۱) حاصل این مثل آنست که اعمال کافر نابود شود و در آخرت آنرا هیچ ثواب نباشد .

(۲) حاصل این مثل آنست که بر کافر ظلمات بهیمیت مترکم شده است و انوار ملکیت
از وی بکلی معدوم شده است .

باز جمع می نماید میان آن باز میسازدش تودرتو پس می بینی قطره را که بیرون می آید از میان آن و فرود می آرد از جانب بالا از کوه ها که آنجاست ژاله را پس میسازدش بهره که خواهد و باز میسازدش از هر که می خواهد نزدیک ست درخشندگی برق آن ابر دور کند چشمها را (۴۳) .

می گرداند خدا شب و روز را هر آینه درین مقدمه عبرتست خداوندان بصیرت را (۴۴) .

و خدا آفرید هر جنبه ای را از آب پس ازینهاست آنکه می رود بر شکم خود و ازینهاست آن که می رود بر دوپای و ازینهاست آنکه می رود بر چهارپای می آفریند خدا هر چه خواهد هر آینه خدا بر هر چیز تواناست (۴۵) .

هر آینه فرود آوردیم آیات روشن را و خدا دلالت می کند هر کرا خواهد بسوی راه راست (۴۶) .

ومی گویند منافقان ایمان آوردیم بخدا و برسول و فرمانبرداری نمودیم و باز رو می گرداند گروهی از ایشان بعد ازین و نیستند ایشان مومنان (۴۷) .

و چون خوانده می شوند بسوی خدا و رسول و تاحکم فرماید میان ایشان ناگهان جماعتی از ایشان روگردانند (۴۸) .

و اگر باشد ایشان راحق بیایند بسوی

الْوَدْقَ يَمْشُونَ مِنْ خَلَلِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ لِيُكَاذِبَ سَاءً يَكْتُمُونَ يَذُوبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿۳۳﴾

يَقْلِبُ اللَّهُ الْكَيْلَ وَاللَّهَّارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿۳۴﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ تَأْتِيهِمْ مَنَّاءٌ فَيَنْهَضُونَ عَلَٰهَا وَعَمَّهُمْ مَنَّاءٌ مِّنْ عَيْشِيٍّ عَلَٰى رِجْلَيْهِمْ وَعَمَّهُمْ مِّنْ عَيْشِيٍّ عَلَٰى آرَائِهِمْ يُخَلِّقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَّامٌ لِّالسُّرُورِ ﴿۳۵﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۶﴾

وَيَفُوتُونَ أُمَّةً بِلِلَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَعْتَابَهُمْ لِيَتُولَىٰ قَرِيْبُهُمْ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۷﴾

وَإِذْ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذْ أَقْرَبُوا مِنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۳۸﴾

وَإِن يَأْتُواكَ بِبُرْهَانٍ مِّنْ عِنْدِنَا

اوگردن نهاده (۴۹) .

آیا دردل های ایشان بیمارست یا درشک افتادند یا می ترسند از آنکه ستم کند برایشان خداورسول او بلکه این جماعت ایشانند ستمگاران (۵۰) .

جزاین نیست که می باشد قول مسلمانان چون خوانده می شوند ایشان بسوی خدا و رسول اوتاحکم کند میان ایشان آنکه گویند شنیدیم وفرمانبرداری کردیم واین جماعت ایشانند رستگاران (۵۱) .

وهرکه فرمان برداری کند خداورسول او را وبترسدازخدا وحذرکنندازعذاب او پس این جماعت ایشانند بمراد رسندگان (۵۲) .

وقسم خوردند بخدا بموگدترین قسمهای خود که اگر بفرائی ایشانرا البته بیرون روند ازوطن خود بگو قسم مخورید فرمانبرداری پسندیده مطلوب ست هرآئینه خداخبرداراست بآنچه می کنید (۵۳) .

بگو فرمانبرداری خدا بکنید وفرمانبرداری پیغمبرکنید پس اگر روبگردانید پس جزاین نیست که برپیغمبر ست آنچه بروی لازم کرده شدوبرشماست آنچه برشمالازم کرده شد واگر فرمانبرداری اوکنید راه یابید ونیست برپیغامبر مگرپیغام رسانیدن آشکار (۵۴) .

وعده داده است خداآنان را که ایمان آوردندازشما و عمل های شائسته

أَفِي قَوْلِهِمْ مَرَضٌ أَمْ رَأَيْتُمُ الْمَخْلُوقَ أَنْ يَحْيِيَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۴۹﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۱﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۵۲﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا بِالطَّغَامِ الْمَعْرُوفَةِ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُبْغِعُوا فَهَنتُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۵۴﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

کردند که البته خلیفه سازد ایشان را در زمین چنانکه خلیفه ساخته بود آنان را که پیش از ایشان بودند^(۱) و البته محکم کند برای ایشان دین ایشان را که پسندیده است برای ایشان و البته تبدیل کند ترس ایشان را پیش از این به ایمنی، پرستش کنند مرا شریک مقرر نه کنند بامن چیزی را و هر که ناسپاسی کند بعد از این پس آن جماعت ایشان اند فاسقان^(۲) (۵۵).

و برپادارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرداری کنید پیغمبر را بؤد که بر شما رحم کرده شود (۵۶).

مپندار کافران را عاجزکننده در زمین و جای ایشان آتش ست و آن بدباز گشت ست (۵۷).

ای مسلمانان باید که اجازه طلبند از شما آنانکه مالک ایشان شده است دست های شما^(۳) و آنانکه نه رسیده اند بحد بلوغ از شما سه نوبت، پیش از نماز فجر و وقتیکه فرومی نهید جامه های خود را در نیم روز و پس از نماز عشا این سه وقت خلوتست برای شما نیست بر شما و نه بر ایشان هیچ بَرّه بعد ازینها

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلِيُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَيُعْظِئَهُم بِمَنِّ بَعْدِهِمْ
وَأَمَّا يُعْبَدُونَ فَمَا يُعْبَدُونَ إِلَّا شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿۵۵﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاتَّبِعُوا رَسُولَ اللَّهِ
تُرْحَمُونَ ﴿۵۶﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَئِكَ
إِلَّا التَّارِكِينَ الْبَصِيرَ ﴿۵۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسَأَلْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِينَ كُفِرْتُمْ عَنْهُمْ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْ يَوْمٍ لَوْ تَوَدَّ بَعْضُكُمْ عَلَى
بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۵﴾

(۱) یعنی چنانکه بنی اسرائیل را بعد عمالقه پادشاه ساخت .

(۲) یعنی چنانکه قاتلان حضرت عثمان کردند مترجم گوید تفسیر این آیت در حدیث آمده انّ الخلافة بعدی ثلاثون سنة (هر آئینه خلافت پس از من سی سال است) والله اعلم .

(۳) یعنی غلامان و کنیزان .

درآیندگانند بر شما بعض از شما بر بعض دیگر همچنین بیان می کند خدا برای شما آیات را و خدا داننده با حکمت است^(۱) (۵۸).

و چون رسند طفلان از شما بحد بلوغ باید که اجازه طلب کنند چنانکه اجازه می طلبیدند آنانکه پیش از ایشان بودند همچنین بیان می کند خدا برای شما آیات خود را و خدا دانا با حکمت است (۵۹).

و کلان سالان از زنان که توقع نکاح ندارند پس نیست برایشان گناهی در آنکه فرو نهند جامه های خود را بدون ظاهر کردن آرایشی و پرهیز گاری کردن شان بهتر است ایشان را و خدا شنوا داناست (۶۰).

نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نیست بر بیمار گناهی و نه بر ذات شما گناهی در آنکه بخورید از خانه های خویش یا خانه های پدران خویش یا خانه های مادران خویش یا خانه های خواهران خویش یا خانه های عموهای خویش یا خانه های عمه های خویش یا خانه های خالوهای خویش یا خانه های خاله های خویش یا

وَلَا آيَةَ الْكُفْرَالِ مِنْكُمْ أَلَمْ تَلْبَسُوا لِبَاسًا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۵۸

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرُجُونَ بِنِكَاحٍ فَكَيْسَ
عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ بِنِيَابِهِنَّ عِبْرَةً لِمَنْ يَرْثِي
بِرِيشَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيمٌ
عَلِيمٌ ۝۵۹

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى النَّهْضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِ كُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِهْتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ

(۱) حاصل آن است که محارم و اطفال نیز درین ساعات استیذان کنند زیرا که مردمان جامه درین ساعات از تن می کشند و عریان می شوند محصول سخن آنست که محارم را و اطفال را عریان دیدن درست نیست و الله اعلم .

خانه ای که بتصرف شماس است کلید های او^(۱) یا خانه های دوستان نیست بر شما هیچ گناهی در آنکه بخورید همه باهم یا متفرق^(۲) پس چون در آئید بخانه ها پس سلام گوئید بر قوم خویش دعای خیر با برکت پاکیزه از نزد خدا همچنین بیان می کند خدا برای شما آیات را بُوَد که بفهمید . (۶۱)

جز این نیست که مسلمانان آناند که ایمان آوردند بخدا و رسول او و چون باشند باوی برکاری که مقتضی اجتماع ایشان است نروند تا آنکه اجازه طلبند از وی هر آئینه آنانکه اجازه می طلبند از تو ایشان آنان اند که ایمان آورده اند بخدا و بر رسول او پس اگر اجازه طلبند از تو برای بعض کار خود اجازه ده هر کار خواهی از ایشان و آموزش طلب کن برای ایشان از خدا هر آئینه خدا آمرزنده مهربانست . (۶۲)

مشمارید طلبیدن پیغامبر را در میان خویش مانند طلبیدن بعض از شما بعض دیگر را هر آئینه می داند خدا آنان را که به پنهانی بیرون می روند از شما پناه جوین پس باید که بترسند آنانکه خلاف حکم پیغمبر می کنند از آنکه برسددیشان بلائی

أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسَلَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَلِكَ بَيِّنَ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۶۱﴾

لَئِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا ۚ وَالَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَ كُتِبَ لَهُم مِّنْ عَمَلِهِمْ جَزَاءٌ ۚ وَإِذَا اسْتَأْذَنُوا فَاعْبُدُوا لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۶۲﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُم لِيُؤَادُوا قُلُوبَهُمْ إِلَىٰ الَّذِينَ يَخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ إِنَّ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶۳﴾

(۱) یعنی نگاهبان و وکیل حفظ اوباشید .

(۲) یعنی اذنی که از رسم و عادت مفهوم ست کفایت می کند و حاجت اذن صریح

نیست والله اعلم .

یابرسد بایشان عذاب درد دهنده (۶۳) .
 آگاه شو هر آئینه خداراست آنچه
 در آسمانها وزمین ست میدانند روشی را
 که شما برآید و روزیکه گردانیده شوند
 بسوی او خبر دهد ایشان را بآنچه کرده اند
 و خدا بهر چیز داناست (۶۴) .

سوره فرقان مکی است و آن هفتاد و هفت
 آیت و شش رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
 بسیار بابرکت ست آنکه فرود آورد قرآن
 را بر بندهٔ خویش تا باشد ترساننده عالم
 هارا (۱) .

آنکه اوراست پادشاهی آسمان ها وزمین
 و هیچ فرزند نگرفته و هیچ شریک نیست
 اوراد پادشاهی و بیافرید هر چیزی را پس
 اندازه کرد اوراندازه کردنی (۲) .

و گرفتند کافران بجز خدا آن معبودان را
 که نمی آفرینند چیزی و خود شان آفریده
 شوند و نمی توانند برای خویش زبانی
 و نه سودی و نمی توانند مرگ را و نه
 زندگانی را و نه برانگیختن را (۳) .

و گفتند کافران نیست این قرآن
 مگر دروغی که برافته است آن را ویاری
 داده اند او را برافترای وی گروه دیگر پس
 بعمل آوردند ستم و دروغ را (۴) .

و گفتند قرآن افسانه‌های پیشینیانست که
 برای خود نوشته است آنرا پس آن
 خواننده می شود بروی صبح و

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُونَ مَا أَنْزَلْنَا
 عَلَيْهِمْ وَيَوْمَ يُجْعَلُونَ إِلَيْهِ قِيَّتُهمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ عَنَّا بَصِيرًا ﴿٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَّا يُخْلِقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُحْسِنُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن هَذَا إِلَّا إِفْكٌ لِفِتْرَةِ
 وَاعَانَةِ عَلَيْهِ قَوْمٍ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾

وَقَالُوا سَاطِرُ آلَ آلِ بْنِ آدَمَ إِذْ هِيَ تُثَلِّمُ عَلَيْهِ
 بِكْرَةً وَأَوِيلًا ﴿٥﴾